

[Anne-Marie Meldgaard]

til at hegle på et andet parti for, at det er med til at fremme arbejdsløsheden.

Mit andet punkt er til finansministeren. Jeg har lidt svært ved at forstå de papirer, vi har fået i denne sag, så jeg bliver nødt til at spørge finansministeren, om der under forhandlingerne med Kommunernes Landsforening om den fælleserklæring, der blev lavet den 24. november, har været en uklarhed eller drøftelser, om den udgiftsneutralitet, vi taler om i praktikpladsforliget, også gælder for kommunerne.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg er ked af, at man skal klandres af Socialdemokratiet for at være billig, når man taler de arbejdsløses sag. Så synes jeg nok, at grænsen er nået. Jeg har tidligere sagt, at det er en yderst tragisk situation for Danmark med alle de arbejdsløse, vi har, og derfor siger jeg, at vi må gøre noget for at få hjulene i gang i erhvervslivet. Det gør man altså ikke ved at pålægge hverken arbejdsgiverne eller skatteyderne ekstra udgifter til PKU osv., men ved at lette skatte trykket, og det kan vi kun gøre, når vi også indskrænker det offentlige forbrug. Det er klart, at vi også skal påvise, hvor pengene kommer fra, men det vil hurtigt, meget hurtigt endda, vise sig at give ekstra beskæftigelse i erhvervslivet, og det er som sagt det og ikke den offentlige sektor, vi til syvende og sidst skal leve af.

Jeg vil bare klart og tydeligt sige, at det handler om at få indskrænket de offentlige udgifter og også de udgifter, erhvervslivet har; derved fås et incitament til at få hjulene i gang, få beskæftiget også unge mennesker og så bevare dem i beskæftigelse, der allerede i dag er på arbejdspladserne. Den store fejl ved dette er, at de, der allerede er beskæftiget i dag, må se sig om efter et nyt arbejde, som desværre ikke er der.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det tegner til at blive en arbejdsløshedsdebat i stedet for et spørgsmål om praktikpladser, men jeg kan da ikke være utilfreds med, at hr. Køpke Christensen gentagne gange taler om at sætte hjulene i gang. Det er netop Socialdemokratiets politik, så hvis vi kan få støtte

til det, synes jeg, det er helt fint. Men der er i hvert fald noget fundamentalt rigtigt i det, hr. Køpke Christensen siger om vores holdning: Socialdemokratiet er ikke interesseret i, at den offentlige sektor i den grad, som hr. Køpke Christensen ønsker, skal udhules, og vi tror ikke, det er den rigtige vej til at fremme beskæftigelsen.

Ebba Strange (SF):

Jeg er helt enig med undervisningsministeren i, at en del af meningen med denne lov er at give arbejdsgiverne et incitament til at tage flere praktikanter, og at der derfor vil være nogle, der taber, og nogle, der vinder; det er vi enige i.

Når jeg synes, det var en god idé, at forslaget kan komme til at gælde for kommunerne, er det, fordi kommunerne også skal have et incitament til at tage flere elever. Jeg forlanger ikke en fuldstændig balance; der må godt være det spil i det, at tager man flere elever, får man altså også mere ud af det.

Der er bare den forskel på offentlige arbejdsgivere og private arbejdsgivere, at kommunerne har en lang række forpligtelser, som Folketinget har pålagt dem, bl.a. at skaffe alle de mange unge mennesker og arbejdsløse ud i beskæftigelsesprojekter, og at tælle dem med som ansatte i en beregning af, hvor stort arbejdsgivertilskud man skal betale, forekommer mig urimeligt.

Jeg synes derfor, at der til grund for de beregninger, man åbenbart opererer med, ligger nogle ting, som jeg synes er dybt uretfærdige over for kommunerne. Kommunerne er ikke private virksomheder, de har nogle samfundsmæssige opgaver, de skal løse ved siden af deres almindelige virksomhedsarbejde, og det var det, jeg prøvede at sige; så er jeg selvfølgelig helt enig i, at der også er forskel fra kommune til kommune.

Jeg vil sige til sidst, at det svar, jeg i øvrigt fik af undervisningsministeren, ikke bringer os ret meget længere end det svar, der allerede er optrykt i tillægsbetænkningen. Svaret fra regeringens side er, at man ikke foretager sig noget, før vi skal i gang med de almindelige kommuneforhandlinger.

Så vidt jeg ved, foregår forhandlingerne hen imod sommeren, og spørgsmålet er, hvor stort et incitament der så i den mellemliggende pe-